

MAGDALĒNU BALSS

Kristus Magdalēnas potenciāla atmošanās

Fragmenti no grāmatas

Ercenģeļa Gabriēla aicinājums

Es nesu jums priecīgu vēsti no Gaismas pasaules. Es esmu tas, kuru jūs pazīstat kā Gabrielu. Es nāku no Augstākā plāna kā pārpasaulīgs starojums, lai palīdzētu jums veikt šo darbu Zemes plānā. Es nāku šajā plānā, lai palīdzētu daudzu būtņu prātiem un sirdīm uztvert šos vārdus un atmošanās enerģijas tā, lai tās patiesi ceļ un spēcina. Es arī nesu sveicienus, atbilstoši katram brīdim, no ercenģeļu Gaismas padomēm un visām pārējām struktūrām, kuras sniedz atbalstu šī darba nepārtrauktai norisei. Šodien es esmu kopā ar jums, tāpat kā esmu bijis arī agrāk.

Lai visas būtnes atceras mīlestības un Vienotības ceļu.

Es esmu Gabriels. Es mīli atvados no jums.

Nodoms

Lai apmetnis, kas nosedzis un apklusinājis Kristu un Magdalēnu

Tiek maigi, bet pārliecinoši noņemts, pienākot īstajam laikam,

– Gan no Vīra, gan no Līgavas –

– Vēsturiskās, mītiskās un svarīgās Būtnes.

Lai visi, kuri ir sargājuši

Kristus-Magdalēnas mantojumu dus saldā mierā.

Un atslābina sāpīgo spriedzi, ko rada slepenu zvērestu glabāšana un mocekļu nāve.

Lai šeit atklātie Magdalēnas noslēpumi,

Pamodina un atbrīvo ikviena krūtīs apglabāto Kristu.

Lai viņas/viņa balss tiek skaidri uztverta.

Un izzūd dzimumu un ticības robežas.

Lai viņu vārdā izcīnītie kari beidzas un uz visiem laikiem izplēn no atmiņas.

*Viņš/viņa un viņu kodētā DNS turpina dzīvot katrā inkarnācijā –
Cilvēce ir viņu asins līnija.
Lai mēs atmostamies nosvērtībai un patiesībai, ko sniedz
Mums kopīgā Vienotība,
Apskaujot un rūpējoties par dzīvo
Kristu-Magdalēnu sevī un “citos”.
Būsim nomodā mūsu sapnī.
Lai visām ciešanām pienāk gals.
Lai mēs dzirdam Balsi tajā balsīs, kas sludina
Lielo mieru.
Lai šī grāmata kalpo kā portāls Dieva bezgalīgajā apskāvienā.
Noslēpumainā savienībā aiz Avalonas tālajiem krastiem, lai esam žēlsirdīgi.
Āmen un Āmen.*

Annas ievadvārdi Klērai

Tev, Klēra, es ierosinu - sagatavo šo telpu, lai tā kļūtu par miera svētnīcu, par telpu, kas veltīta grāmatas dzimšanai, kas tūlīt aizsāksies, par svētnīcu, kas pasargā no pasaules un tām vibrācijām, kas liek tevi justies nomāktai un aizēno tavu gaismu - Patiesību par to, kas tu īstenībā esi. Tu esi ilgi gājusi pa šo ceļu, un ir vieglprātīgi palaist garām zīmi, kas ir skaidri redzama tavā priekšā. Nemeklē ārējus attaisnojumus, jo tādu nav. Tagad, kad esi sakārtojusi savas lietas un ir nodrošināti lieliski līdzekļi, lai darbs virzītos uz priekšu, tev ir vienkārši pazemīgi jārīkojas.

Tu esi labi paveikusi šo uzdevumu, un pētījumi, ko esi veikusi par romiešiem Gallijā un Britānijā, ir nākuši tev par labu, lai tu uztvertu iespaidus, kas radīsies tavā prātā. Tagad tie var tikt pārvērsti vārdiskā izteiksmē un enerģijas plūsmā, kas ir piemērota šim augsta līmeņa pasākumam. Tā būs grāmata, kas daudzējādā ziņā atšķirsies no pirmās. Taču tā būs arī atmošanās instruments un skaņš aicinājums tiem, kuriem ir ausis, lai to dzirdētu.

Atmiņas par manu dzīvi Francijā un Britānijā man jau sen ir tuvas sirdij. Es ilgi gaidīju šos laikmetu griežus, lai mans stāsts tiktu izplatīts maniem pēcnācējiem un visai cilvēcei. Ir pienācis laiks sākt rakstīt. Tu labi zini, ka ir

spēki, kuri pretojas šim vēstījumam. Šie pretestības spēki mīt tevī un ap tevi. Šai grāmatai ir raksturīgas spēcīgas transformējošas un spēcinošas enerģijas, kas modinās ikviena lasītāja atmiņu dziļā šūnu un dvēseles līmenī. Atmiņa, kas ilgu laiku ir bijusi apspiesta, modīsies un izpaužīs sevi.

Kāds visskaidrāk dzirdēs tās pamestās sievišķās enerģijas kliegšanu, kurai tika atņemtas tiesības un kura tika pakļauta nelīdzsvarotajai vīrišķajai enerģijai. Tomēr patiesībā vienojošā Kristus-Magdalēnas balss iestājas par pilnīgu vīriešu un sieviešu brīvību, lai viņi viens otru pieņemtu kā līdzvērtīgus. Citi saklausīs tās “svētā kara” skaļās atbalsis, saduroties ar dzīvības dievišķuma dumpiniecku nodevību, kas joprojām rīvēsies pret sarūgtinātām un sērojošām sirdīm. Var rasties piedošanas un līdzjūtības avots, lai izšķīdinātu visus tā kara iemeslus, kas norit sevī un iedomās ar citiem. Vēl kāds meklēs Mariju Magdalēnu un viņas bērnus. Un šiem cilvēkiem lai ieietu viņas noslēpumā, ir jāredz un jājūt jaunā veidā. Smalkākā līmenī Kristus-Magdalēnas iniciētie var dzirdēt Dieva/Mīļotā balsi un saņemt turpmāku aktivizāciju sevī, lai pārveidotu dziļākos baiļu apgabalus - nošķirtības avotu. Un tad, sniedzoties tālāk par pašiem stāstiem un vārdiem, tie, kuriem ir acis, lai redzētu, un ausis, lai dzirdētu, varēs uztvert arī caurstrāvošās Bezgalīgās Gaismas frekvences.

Liela daļa atcerēsies, kas viņi ir un kāpēc viņi ir šeit tieši šajā laikā, kas ir tik trauksmains. Šī grāmata sagatavos un atbalstīs nenovēršamās planētas pārmaiņas, jo atslēgas vārdus “viss ir viens!” pauž dvēseles, kuras izvēlējušās iedibināt augstāka/augšupcelta līmeņa miera un harmonijas realitāti – neatņemot nevienai dzīvības formai tās dabiskās tiesības. Šis vēstījums ir radīts starpdimensionāli, lai spēcinātu sinhronu notikumu īstenošanu visām pasaules dvēselēm, kuras aicina Dievišķās Mātes mierinošos vārdus un mīlošo klātbūtni.

Tāpat kā pirmās grāmatas gadījumā, šis ir iekšējās un ārējās alķīmijas iniciācijas process. Tieši tāpēc ir jāatzīst polaritātes dažādā dinamika dualitātē un tā atbilstoši jālīdzsvaro spēcinātā izpausmē. Šādā veidā tu vispirms vari sevī izjust transformācijas enerģiju, jo tu integrē mūsu komunikāciju cauri aizsegēm, un pēc tam šie spēcinājumi var aptvert visus, kuri arī izvēlas mieru, kas nav izsakāms vārdos. Es pastāvīgi esmu ar tevi. Un, lai gan rakstīšanas process ik pa laikam tiks pārtraukts, mēs viegli turpināsim vīt stāstījuma pavedienu ar tam raksturīgajām daudzdimensionālām enerģijām un perspektīvām.

Lai tu, mīļā Klēra, rodi dziļu mieru, prieku un atbrīvošanu, tavai dvēselei dziedinoties cauri laikam un telpai! Lai tavs veikums un nodoms nest lielāku gaismu darbojas visu būtņu labā. Lai notiek tā!

Annas ievadvārdi

Esi sveicināts, mans mīļais draugs, es esmu Anna (Jēzus vecmāmiņa). Es no jauna esmu kopā ar jums. Kā es esmu aicināta, tā es dāsni dodu. Iespējams, jūs jau esi lasījuši par manu dzīvi, par ko ir šis vēstījums. Un tas nekas, ja neesiet pazīstami ar mani vai manu garo dzīves ceļu. Ja tev tā labpatīk, stāsts, ko es vēstīšu, var pastāvēt pats par sevi. Tomēr, lai iepazītos ar manu stāstīšanas manieri un iegūtu priekšstatu personām, par kuru dzīvi tiek turpināts vēstīt šajā stāstījumā, es aicinu iepazīties ar publicētās grāmatas “Anna, Jēzus vecmāmiņa” būtību. Šī grāmata ir gobelēns, kurā es saaužu enerģijas un savus pārdzīvojumus, ko pieredzēju kā fiziski nemirstīgā, no mana dzimšanas brīža Jūdejā 612. gadā p. m. ē. līdz ierašanās brīdim Francijas dienvidos trīs gadus pēc mana mazdēla Ješua krustā sišanas un augšāmcelšanās. Šajā turpinājumā uzzināsiet par maniem pēdējiem gadiem Britānijā.

Es apzinos, ka nav viegli uztver daudzās atklāsmes, ko esmu atklājusi par savām paškontroles iniciācijām. Tieši ar šo pieredzi starpniecību es tiku sagatavota Marijas Annas (*Mātes Marijas*) mātes un Ješuas (*Jēzus*) vecmāmiņas lomai. Es esmu arī sīki pastāstījusi par savu ģimeni un mūsu esēņu kopienu, kura atbalstīja un piedalījās Kristus drāmā tā dēvētajā Svētajā zemē. Mana stāsta atlikušajā daļā sapratīsiet, ka process, kas sākās jau sen, noris nepārtraukti, lai gan tas tiek dēvēts citiem vārdiem un norit citās vietās.

Daži no mums, kas uzturējās Palestīnā, Britānijā un Francijā, parādīja, kā pārveidot cilvēces ciešanu ciklus un tādējādi izklūt no cilvēces pašuzspiestā cietuma. Tāpēc tagad es vēstīju, lai jūs varētu dzirdēt Magdalēnu - sieviešu un vīriešu, kuri bija līdzgājēji Ješui, kurš zina augšāmcelšanās un mūžīgās dzīves ceļu - apspiestās balsis. Šī iemesla dēļ es tagad atklāju to, kas tik ilgi ir bijis apslēpts.

Mani vārdi ir daudzšķautņaini. To avots ir kosmiskie plāni. Frāzēs, ko es nododu jūsu prātam, kā arī starp tām ir ietvertas starpdimensionālas enerģijas. Es esmu Dievišķās Mātes sūtnis, un es esmu tuvāk, nekā domājat. Lielākajai daļai cilvēces vēl nezināmu mērķu dēļ es esmu ieradusies, jo **esat** mani aicinājuši būt jums līdzās. Dzirdot šos vārdus un tajos ietvertās mīlestības frekvences, jūs tiek aicināti spert soļus, kas var tuvināt jūsu Mātei/Tēvam Radītājam – jūsu Augstākajam, kurš pacietīgi gaida jūs šajā mirklī, ārpus laika ilūzijas un mentālajiem priekšstatiem.

Zini, mans draugs, ka tas, ko es stāstu, ir jāierauga caur jūsu gara zināšanām, ko atbalsta jūsu racionālais prāts. Apšaubiet stāstīto, izsveriet to savā prātā un

sirdī. Audzējiet tikai tās sēklas, kas vairo prieku un mieru jūsu dzīvē. Mans nodoms ir paplašināt apziņu caur gudrību, kas dzimusi no skaidrības un mīlestības. Lai gan stāstījums ir nodots caur manas rakstvedes “filtru”, jūs varat izmantot frekvences un daudzlīmeņu vēstījumus, kas caurvij manus vārdus, kā savas Dzīves grāmatas atslēgu. Ja izvēlēsit iet Visuma bibliotēkā – Mātes Zemes Akaši hronikās, iespējams, satiksiet mani kā vienu no saviem pavadoņiem. Lai gan tas ir tiešāks ceļš pie gudrības, ziniet, ka es godāju un cīnījos, kuri saskaras ar neapstrīdamām fiziskā plāna liecībām, ko mēs aizzīmogojām, lai tās tiktu atrastas, pienākot īstajam laikam.

Lūdzu, rūpējieties, lai jūsu dvēsele atmostas lielākai mīlošai laipnības, izmantojot jebkādas metodes, kas strādā jūsu attiecībās un ikdienas dzīvē. Tas ir daudz svarīgāk, nekā apmaldīties mana stāstījuma jucekļīgajās detaļās vai mocīties šaubās par pretrunīgajiem noslēpumiem, kurus mēs piesardzīgi atklājam. Tas, ko mēs atklājam, ir ķecerība, kas nav pa spalvai neapstrīdētajai tradicionālajai pieejai un “patiesībām”, kas valda ierobežotā prātā. Atrodi atbrīvojošo mīlestības un gudrības būtību, kas ir ieausta manos vārdos. Pierādīt vai atspēkot - apstrīdēt un apgalvot ir dārgā laika izšķiešana. Strīdi nav mans ceļš – mūsu Bezgalīgās būtības atmodināšana gan ir. Ir jāpaveic daudz vairāk, nekā jāizdomā vēl viena vēsture vai Grāla romance, neatkarīgi no tā, vai tā balstīta patiesībā vai izdomājumos, kas novērš jūsu uzmanību no patiesas prāta apskaidrības.

Lai tiek pacelts klusēšanas plīvurs!

No putekļiem paceļas Magdalēnu balss –

Klausieties, mīļie.

Klausieties! Esiet!

Dzirdiet balsi klusumā!

Mātes Marijas (Marijas Annas) svētība

MĀTE MARIJA (*Marija Anna*): Esat sveicināti! Manā esēņu ģimenē mani sauc par Mariju Annu. Dižās Dzīvības Mātes balss būs ļoti klātesoša visā mūsu kopradē, mani bērni. Tā neesmu tikai es, kura, kā to uzskata vairākums, pārstāvu viņu. Es runāju kā viņas bērns, un tomēr es pati esmu arī šī Māte. Jūs esat manas māsas un mani brāļi, jūs esat mani tēvi, mani dēli un meitas. Mēs atklājam noslēpumus, mēs modinām, un mēs kopīgi dzeram no svētā savienības kausa. Mēs kopīgi atceramies visu labā. Daži no jums ir bijuši mani līdzgājēji

šajās zemēs. Jūs strādājāt dvēseļu vīnadārzā, un pielikāt daudz pūļu. Patiesi, jūs atdevāt visu, ko varējāt dot.

Mēs esam veltījuši savu dzīvi, lai visiem varētu būtu bagātīgāka dzīve. Šis darbs ir mūsu izvēlēts liktenis. Mēs to pieņemam savās sirdīs kā dāvanu un dārgumu, ko mēs lolojam vairāk par visu pārējo šajā plānā. Mēs to neuzskatām par apgrūtinājumu. Tas ir tā, it kā mēs savos plecos uzceltu izslāpušu jēru un priecīgi nestu to pāri tuksnesim uz vietu, kur tas var atkopties un atpūsties. Tas ir mūsu veltījums Dzīvības Tēvam-Mātei. Tas ir mūsu dievbijīgs veltījums, kas nolikts uz mūsu sirds altāra, lai pieceltu visus, kas slāpst un alkst pēc Dzīvās Gaismas. Tāds vienmēr ir bijis mans ceļš, un jūs to zināt. Es no jauna jums pateicos par došanos šajā ceļā.

Mans dēls ir tik ļoti tuvu. Arī citi ģimenes locekļi ir tuvu. Mēs patiešām pulcējamies. Par to es priecājos. Mīlie ierodas no visiem Zemes kvadrantiem. Viņi pulcējas gan augstienēs, gan zemienēs, gan tuksnešos, gan blīvi apdzīvotās vietās. Nav tādas vietas uz šīs zemes, ko nenasniegtu Kristus-Magdalēnas Balss. Šis skaņais aicinājums ir pamudinājums atmosties un ļauties Dievišķās Mātes un Mīlotā Tēva apskāvieniem. Tā ir atnākusi, lai savus bērnus aizvestu Mājās Vienotības Bezgalīgajā Gaismā. Tās klusajā sirdī mājō Lielais Miers, kas nav aprakstāms vārdos.

Es esmu jūsu māte, jūs esat mani bērni. Es no jums atvados....

Jēzus (Ješuas) svētība

“Ješua ar jēru”, Klēras Hārtsongas zīmējums

JĒZUS (Ješua): Es esmu tavš brālis un mīļotais draugs. Mana ģimene mani sauc aramiešu valodā - *Ješua*. Es pulcējos uz šo tikšanos, tāpat kā es pulcēju savas apziņas līmeņus gadu gaitā pēc izešanas caur krustā sišanas un augšāmcelšanās portālu. Es to daru, lai parādītos saviem brāļiem un māsām ikvienā zemē visās laika līnijās un dimensijās.

Manu dzīvi, darbu un attiecības apvij daudzi noslēpumi un pārpratumi. Šajā stāstā mana balss saplūst ar to cilvēku balsīm, kuri bija mani līdzgājēji pirms 2000 gadiem. Starp tiem bija gan tie, kuri mani pazina manā miesiskajā ķermenī, gan tie, kuri mani pazina pārveidotajā nemirstīgās gaismas ķermenī. Jo tieši pēc krustā sišanas es sasniedzu pilnīgu savu fiziskā un smalko ķermeņu apskairību. Es kļuvi par to, ko var saukt par “Gaismas svaidīto” jeb Vienoto ar Kristu, es apzinājos sevi kā Kristu - Taisnības Skolotāju savā esēņu ģimenē, gluži tāpat kā Gautama apzinājās sevi kā Budu savā kultūrā. Vēl četrdesmit gadus es uzkavējos Zemes plānā, turpinādams agrāk iesākto darbu. Tomēr šajā grāmatas turpinājumā minētajā laikposmā mana kalpošana cilvēcei tika īstenota smalkākos veidos.

Pēc augšāmcelšanās es izpaužu sevi visdažādākajos veidos, lai netraucēti varētu atrasties cilvēces vidū. Lielākoties es pievērsu sev maz uzmanības. Pat tagad, tāpat kā toreiz, es nepamanīti pārvietoju savu brāļu un māsu vidū. Dvēselēm, kas ir gatavas mani ieraudzīt, neatkarīgi no mana izpausmes veidola, mana frekvence ir atpazīstama, un mēs sazināmies garīgā līmenī. Es nereti izpaužu sevi veidā, kādā esmu bijis pazīstams, proti, kā dēls, brālis, tēvocis, vīrs vai tēvs; vai arī kā pavadonis un draugs. Dažkārt es esmu gados vecāks, dažkārt – samērā jauns un dažkārt – pat kā bērns. Esmu pazīstams ar savu viegluma un humora izjūtu. Dažkārt es izpaužu sevi taustāmā ķermenī, tomēr ķermenī, kas patiešām izstaro daudz enerģijas un gaismas. Līdzvērtīgi uztverot visas dzīvības formas, esmu izpaudis sevi arī smalkākās formās, kā piemēram, vējš vai ūdenstilpe, kā dažādi dzīvnieki, putni vai kukaiņi, vai arī kā koku un ziedu esence. Dažkārt es esmu kā gaismas stars vai lode. Visbiežāk es vienkārši esmu klātesošs kā vibrācija, kas paātrina sirdsdarbību veidā, kā to dara Svētais Gars, nebūdams nedz vīrietis, nedz sieviete, bet būdams abi, vienots un vesels.

Ikvienam, kam piemīt spēja mani ieraudzīt pilnībā, kas spēj izturēt un apvienoties ar manu intensīvo enerģijas lauku, var piedzīvot izsmalcinātu saplūšanu, kuras laikā varam iepazīt dievišķās Savienības sajūsmu ārpus laika un formas. Dziļā garīgā vienotībā mēs cildinām un slavējam Dzīvības devēju Tēvu–Māti. Tieši šādā tantriskās alķīmijas veidā es nonācu pie savām mīļotajām, Magdalēnām, kuras mani pazina kā savu vīru.

Kamēr manas mīlotās vēl dzīvoja miesīgu dzīvi, es pavadīju daudzus gadus teritorijās, ko jūs dēvējat par Britāniju, Franciju un Austrumeiropu. Nereti mēs devāmies prom no pasaules un dzīvojām alās, kur padziļinājām savas alķīmiskās prakses un paaugstinājām savas frekvences. Tieši šādās alās, kas līdzinās dzemdei, Eiropā, Tuvajos un Tālajos Austrumos lielākā daļa manu bērnu tika ieņemti Gaismā. Lai gan mēs, atrodoties savos gaismas ķermeņos, devāmies uz citām eksistences vietām un plāniem, mēs apzināti noenkurojām savu klātesamību uz ilgāku laiku tieši šajās teritorijās uz Zemes.

Kad viss bija paveikts, es devos uz Himalaju kalniem, kas kļuva par manu galveno mērķi, lai sasniegtu nākamās kosmiskās augšupcelšanās līmeņus. Tur manas dzīves beigās pievienojās manas mīlotās. Ilgstošā retrītā mēs kopīgi iegājām Augstās Alķīmijas visdziļākajos līmeņos, lai sniegtu labumu visām būtnēm, kuras eksistē visos laikos un plānos.

Līdz pat brīdim, kad mans pēdējais apzinātais elpas vilciens atstāja manas ēteriskās plaušas, es saglabāju zināmu fizikalitāti. Sēžot līdzsvara pozā ar vizinošu Apziņu, mans nemirstīgais Gaismas ķermenis pacēlās caur galvaskausa kroni un saplūda ar Veselumu/Visu – Lielo Tukšumu – ārpus Centrālās Saules. Manām Magdalēnām klātesot kā lieciniecēm, es atlaidu savu zemes mājokli. Mana atlikusī pamatveidola daļa tika guldīts nomaļā kalnu alā, kurā joprojām staro kosmiskā Gaisma.

Vai es piedalījos bērnu ieņemšanā? Mana atbilde skan: “Jā, tā ir taisnība”. Taisnība ir arī tā, ka mans nodoms nekad nav bijis izveidot dinastijas līniju, lai valdītu pār cilvēces dēliem un meitām. Tāds nebija arī to mīloto nodoms, kuras nesāja manu sēklu savos klēpjos. Patiesi, visa cilvēce ir mana ģimene, ko iesējusi mana Tēva Gaisma. Jūs atcerēsities, ka jūsu asinīs ir apslēpti Kristus gaismas kodi, kuri aktivizēti var vadīt jūs uz Mājām. Nometoties ceļos Tēva-Mātes priekšā, kas deva jums dzīvību, jūs variet tikt svaids ar eliksīriem un atmodināt savu Patieso Būtību - apzināties sevi kā Dieva Dēlu/Sauli – pasaules Gaismu.

Man raksturīgā vibrācija caurstrāvo manas vecmāmiņas pirmo grāmatu, un arī šajā grāmatā tā būs jūtama. Tie, kuri mani piesauks, to varēs sajust kā mierinošu klātbūtni. Un es tev saku, mans mīļais, piesauc mani.

Es vēlreiz atgādinu, ka es aicinu piesaukt mani kā savu mīloto Draugu.

Jūs esiet mani uzskatījuši par nošķirtu un attālu no sevis. Es jums saku, ka es esmu šeit, un jūs varat mani apskaut. Ja vēlaties, jebkurā jūsu izvēlētajā laikā mēs varam ieiet meditatīvā laukā, kur mēs varam satikties un iepazīt Mīlestības klātbūtni.

Vēstī Marija no Tiānas

Apspiestās sievišķās balss pacelšana

MARIJA NO TIĀNAS: Es zinu, ka jums ir daudz jautājumu, ko man uzdot. Es saprotu, ka esmu bijusi diezgan noslēpumaina. Es esmu tā, kurai ir pienācis laiks izklūt no aizmirstības un izgaismot tik daudz ko, kas ir bijis mulsinošs un nevajadzīgi kompromitējošs.

Es paudīšu savu sapratni un savu uztveri, cik vien labi spēju, ar gaismas oktāvu un šī instrumenta starpniecību. Tomēr ziniet, mani mīļie, mani nevar nosaukt vienā vārdā vai ierobežot manu izpausmi vienā vienīgā iemiesojumā, jo es esmu daudz vairāk.

Es pastāstīšu ar savām attiecībām ar manu mīļoto Jēšuu un manu uzdevumu tajās. Mani bērni tiks iepazīstināti. Es stāstīšu arī par savu garīgo darbu ar Magdalēnām - gan sievietēm, gan vīriešiem - un par to, kā mēs kopā ar Jēšuu radām alķīmisku kausu, kurā pārveidot bailēs balstītu apziņu un palīdzēt atbrīvotajai enerģijai izpausties kā harmonijai un mīlošai laipnībai.

Kopīgi ar pārējiem es vēstīšu par tiem laikiem, kad mēs devāmies prom un noslēdzāmies alās un kāpām augstās vietās, kur praktizējām Magdalēnas ordenim zināmās augšāmcelšanās un ieņemšanas prakses- mēs, kas esam Izīdas, kā sauc Dižo Māti, meitas un dēli. Mēs atklāsim kādu daļu no tā, kas ir bijis apslēpts, savukārt, pārējai daļai ļausim kā sēklām atpūsties apziņas augsnē, līdz būs nobriedusi gatavība atklāt vēl vairāk. Tā ir gudrība. Ir tik daudz ierobežojošu baiļu, visefektīvāk ir dot vairāk gaismas tikai tad, kad ir patiesa atvērtība un ieguvumi.

Es atgādinu, ka ir pienācis laiks nolikt malā bailes, kas ir aizvērušas mūsu balsis - lai tie, kuri ir tikuši apklusināti, beidzot runātu.

Lai visas būtnes dzird Mātes maigo balsi, pirms Viņai būs jārunā daudz skaļākā balsī! Lai visas būtnes piedzīvo pilnīgu atbrīvošanu ārpus formas un tās ietvaros! Lai visas būtnes pazīst mieru! Lai visas ciešanas beidzas! Āmen un āmen!

Tagad visu būtnu labā:

Prakse “Balss atvēršana/atbrīvošana”

“Vienotībā ar mūsu Kristus-Magdalēnas māsām un brāļiem, kā arī ar Gaismas padomēm, kas darbojas Dievišķās Mātes - Tēva aizbildnībā, mēs vēlamies uzsākt praksi, ko ēģiptiešu alķīmiķi dēvē par “Balss atvēršanu/atbrīvošanu”.

“Ir pienācis laiks dzirdēt to, kas ir ticis apklusināts.

Pietiek! Pietiek!

PIETIEK!!!”

Anna, Magdalēnu balss

Vēsturisko un ģeogrāfisko apstākļu pārskats

Tagad es īsi pastāstīšu par vēsturiskajiem un ģeogrāfiskajiem apstākļiem, lai varat orientēties un ieslīgt manā stāstījumā. Skaistajās Francijas un Britānijas zemēs esmu bijusi kopā ar savu mazdēlu Ješuu, viņa māti Mariju Annu, viņa mīļotajām Magdalēnām un citiem ģimenes locekļiem. Šīs dārgās dvēseles vēstīs par notikumiem, kuri ir tikuši noklusēti cauri laikiem. Tagad viņu balsis var dzirdēt tie no jums, kuri ir gatavi mosties un parādīt sevī dziļi iesēto Grāla spēku. Jo mēs piedalījāmies iniciāciju mistērijās, kuru laikā šo svēto zemju akmeņos un nākamo paaudžu ģenētikā tika īstenota un ierakstīta augstāka augšupcelšanās kārtība. Tāpēc mani vārdi ir daudz vairāk nekā tikai stāsts par atlikušajiem mana ceļojuma pēdējiem gadiem.

Mēs turpināsim aust mana stāsta pavedienu ar stāstījumu par manu īslaicīgo uzturēšanos Francijā (*toreiz dēvētu par romiešu Galliju*), par manu ceļojumu, šķērsojot to visā tās platumā, uz kādu ziemeļu ostas ciematu un tālāko došanos ar kuģi uz cerēto patvērumu Britānijā. Turpmākie gadi ritēja ar īsiem nesteidzīgas atpūtas atelpas brīžiem, ko pārtrauca sarežģītas cilvēciskas drāmas laiki. Kopā ar ģimeni un draugiem es sasildīju nosalušos kaulus, stāstot pamācošus stāstus pie pavarda ugunskura. Šķērsojot Galliju un Britāniju, mēs iesvētījām savu dzīvības spēku svētajās birzīs, alās un no akmeņiem izkārtotos apļos, kas jau “kopš senseniem laikiem” ir bijuši liecinieki dievišķībai, kas piemīt visam dzīvajam. Ar nožēlu jāsaka, ka rāmo mieru mūsu mājās, augļu dārzos, kā arī esēņu īstenoto dzīvesveidu nemitīgi aizēnoja Romas, kas bija agrāk kolonizējusi Galliju, vajājošā klātbūtne. Un 55. un 54. gadā p. m. ē. Jūlija Cēzara teritoriālais sadalījums skāra arī cilšu zemes Britānijas dienvidaustrumos.

Par laimi, Cēzara karaspēks drīz pēc ierašanās atkāpās atpakaļ uz kontinentu, un Britānijas skaistās zemes palika romiešu leģionu neskartas vairāku gadu garumā. Kad es pirmo reizi ierados Avalonā 38. g. m. ē. nogalē, mēs gandrīz piecus gadus bijām brīvi no viņu ietekmes. Tomēr tanī laikā klātesosā vienmēr bija priekšnojauta, ka mans neskartais patvērums britu ķeltu vidū nebūs mūžīgs. Mans mierpilnais patvērums beidza pastāvēt, kad 43. gadā m. ē. imperators

Klaudijs ieņēma Britāniju kā provinciālu balvu. Drīz vien salas zemienes un augstienes savienoja labi izbūvēti ceļi un tilti, vienkāršos ķeltu koka apmetņu pilskalnus nomainīja cietokšņi, cilšu vecākā no dubļiem un klūgām veidotos nocietinājumus nomainīja mūra ēkas, un svētavoti “baroja” greznas pirtis, ko izmantoja izsmalcināti pilsētas klienti. Esmu pieredzējusi vairāk nekā trīs simt gadu ilgās romiešu okupācijas pirmos četrdesmit gadus. Desmit gadu laikā pēc Klaudija nākšanas pie varas mana stāsta pavediens turpināja mokoši līkumot pa nepatīkamu apvidu.

Tagad sāksim šī stāsta stāstījumu no paša sākuma, atgriežoties Ronas upes grīvā, kur mūsu laiva bez burām un ariem atrada patvērumu no Lielās jūras. Ja jūs savā laikmetā apmeklētu ciematu ar nosaukumu Senmarīdelamera, jūs sastaptos ar igāniem, kuri reizi gadā pulcējas un cauri laikiem atceras un godina divu Mariju (*patiesībā vairāk, ja patiesība būtu zināma*) un meitenītes, ko viņi sauc par Sāru (*Sar'h*) un kurai bija jāslēpjas, atnāksanu.